

Տարեկան գինը 10 րուբլ, կէս տարվանը 6 րուբլ:

Ինքնակամ քրքով ևն միմիայն խմբագրատան մէջ:

თბილისი. Редакция „Милан“

ԲՈՎ ԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մի բարձրագույն զգացող Ազգայնամուծման Եւր-
փին տեսնուելի էին. Դամազի խմբագրին. Եւր-
փին լուրերն—Արտաքերին, տեսնուելի էին. Ան-
գլիսի խոսկալն. Դամազի թիւրքալոյցից. Արտաքին
լուրերն. «Մշակի» հեռագիրներն. Տալաւաբարու-
թիւններն. «Տեղեկացոյց»-ի անստիւկան
թերեւտար. վերաբառաւն:

ՄԻ ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԴՊՐՈՑ
ԿՈՎ ԿԱՍՈՒՄ

Մեր Կովկասեան Հասարակութեան մէջ քանի անգամ ծաղել է միտքը, որ մի բարձրագոյն դրպրոց մեր Հասարակութեան անհրաժեշտ պահանջներէց մինն է այժմ և քանի անգամ «Մշակութարձէլ է արձագանք այս պահանջի: Դեռ նորերումս «Մշակութարձէալ նուիրել է մի առաջնորդող յօգուած այդ հարցը կրկին դրդելու և ապացուցանելու ղիտմամբ:»

Զբ խօսենք այն արգելքները
մասին, որոնց պապիսի մի ձեռ-

ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ ᐱ

ԱՐՈՒԵՄՏԻ ՎԱՐԺԱՏՈՒՆ *

Պատերազմի ամենագլուխ հետևանքները կրել են իրենք, որոնք Նախախնամանք մեջ կայ մի անուանելի կասկածալ դրույթներ, որոնք պատճառաբանում էին, կարծես թե ազատ հոսանքը, ազատ, այսինքն չէինք ուզում արդեն, չարտիքը կը զոտոգանեն մի քանի Առաջնորդներին/խեղճուն է ընտրողներին/բուն, իսկ հետագայում քանակ է հինգ հազարեայ ժողովրդի բերանը յա-
տարան փակած է, լեզուն կտրած է, ձեռքերը զղկթած են: Իսկ կտրվելը ազատություն յայտանքը Նախախնամի մեջ զոտ է, զոտանգաւոր է, հա-
սարկու է, ամօթ է, լրբութիւն է և վերջապէս
յիստարեւորութիւն է: Նայեցէ՛ք ձեր հոգւոյ կողմը՝ կը
տանելը վիզերը ճակ զոտապաշտներ, լուսնեան
սովորած, բերանները զոտապաշտած հայրերի ցեր-
ղատանի, ձեռքերը խաչ-կապած երեսասարկ-
ներ, անեն թէ Աստուած ասած չէ՝ նրանց այն
պարզելը, որով մարդը կը ջակի անասունէն
ազատ՝ մարդը՝ ստրկէն: Այն ջանք ասել է, որ
ուսու ճորտը ազատվեցան իսրայրկական վիճա-
կէն և այժմ համարձակ յայտնում է իր կամքը և
կարծիքը գնեցնալի առջեւ, իսկ մեր թշուառ ժո-
ղովուրդը լեզուն կու տուել է, բերանը չի իս-
ցում, կարծիքը չի յայտնում, իր մտքը խորհուր-
դը չի բացատրում մի քանի ընտրեալ հայ եղբայրաց
առջեւ: Ինչէ՛ք է ասցւոյ, աղնիկ երկուստաբանքներ, մի-
թէ այս ստրկութեան մի ջոկ ստեղծող չէ: Եթէ
հայը բարոյական ստրկու է, ուրեմն քնաչափ կա-

*) Ռ. Պ. ռ ռ ը լ թ. Երեկոն Երի մէջ հը-
րապարակախօսված է այս յօդուածը քանի մի
այլ յօդուածներին հետ: Չար ու բարի շատ ան-
ցան այս գրականական երեկոնների գլխով, որո
պատմութիւնը մի-որ կը յայտնվի հայոց ազգին
երբ կը բերի հանդիպորտութիւն:

նարկութեան իրագործութիւնը անկասկած պիտի պատահի — դրանք գլխաւորապէս ֆինանսական պատճառներ են: Բայց կան անհրաժեշտ պահանջներ, որքով շարունակելու չեն դարձնում ֆինանսական զօւարթութիւնների վրա, որովհետեւ այնու ամենայնիւ պէտք է իրագործվեն: Եթէ մի մարդ քաղցած է և հնար չունի հաց առնելու և մի և նոյն ժամանակ ցանկութիւն չունի սոված մեռել, նա մի այլ միջոց պիտի որոնի որ լրումն տայ իր պահանջին — նա ստիպված է պարտքով առնել փող որ կարողանայ կերակրվել, դորա փոխարէն առաջարկելով իր աշխատանքը: Այսպէս և մտաւորական ճգնումներ հասարակութեան զարգացման որոշ կէտի վրա նոյնքան անհրաժեշտ պահանջներ են և նոյնքան պիտի նրանց լրումն տալ, որքան սովածին պէտք է հաց: Միայն անգարգացած հասարակութիւնները

րելի՜ է ստորակ ժողովրդի՜ հետ գործ ունենալ,
նրա մէջ բարենորոգութիւնք, յառաջադիմութիւն
քարոզել և մտցնել։ Գուք չը գիտէք, որ մոլու-
թիւնները սեփականութիւն են ստորակ ժողովր-
դին։ Անից և որ մարդս ստրկական վիճակէն չա-
զատուի՜ նրան ապագայիւն են և գրակարգացու-
թիւն, և լուստւորութիւնը, և կեանքի ամեն
յարմարութիւնը։ Ստրկի կեանքի անհրաժեշտ
պիտոյքն են՝ ուտել, խմել և քնել, այսինքն այն
կիչ որ պէտք է և անասունին։

Պարսններ երկուսսաղաններ. ձեզ համարձակ
կասեմ, որ մեր քաղաքի ընկած գրութեան միակ
և միակ պատճառն է մեր ժողովրդի մեծամաս-
նութեան կաթեայ վիճակը. և եթէ բանը այդ-
պէս շարունակի մեր ժառանգկայ ամեն նո-
րագործներնիրը ոչինչ չ'աճեալ չ'են տեղ
հայ ժողովրդին: Խօսքս մեկնեմ:

Հայրենիք քաղաքներու մէջ հօգու թէ մէկ
ուրիշը կը դաճի, որ մեր Նախնիներն պէս
լցած լինի միայն դնող ու ծախող վաճառա-
կաններով, այս ինքնընտանիքեան արդէն մե-
ծնարարութիւն է. մեր տեղի երկրորդ անյար-
մարութիւնն էլ այն է, որ նախնիանցոց բոլո-
հարստութիւնը դիզված է մի քանի ձեռք. իս-
նացած ժողովուրդը չ'առ կամ սակաւ, ուղղա-
պէս կամ անդադապէս փողէ ու ըռէ դիմի՝ կա-
խումս ունի այդ մէկ քանի հարուստներէն:

Հարուստը երբեք իր փողը առանց չահի
տալ իր փոքր, չքաւոր եղբօրը. հրճան որ կա
րող է իր փոխառութեան փողաբէն կանոն ն
րանից տոկոս կամ զուտ փողով, աշխատանք
կամ բարոյական ճնշումով: Մեր տեղի առու
տուրը, շատ յայտնի է անկաշտ պատճառներ
ենթարկված է մշտական փոփոխմանը. այսօ
վայր ունկորը չափ դիրութեամբ կարող է վե
ղը դառնալ չքաւոր. ուրեմն մեր տեղի վա
ճառականը աչքի առջև անդադար ունենալ
իր փողի կորուստը՝ յոյսը միշտ դրած ունի սր
է նրա օգնութեան. և այդ ակամայ կախվա
ղութեան ենթարկված է զաղաքիս բնակիչն
բուսածնամբ մասը. մանկըը առեւտրական ք
ուիզիւրը, փողի հարկաւորութիւն մշտապէ
նկատի ունեն: հարստի օգնութեան յոյսը երբ

մէջ, որոնք գործունեայ կեանք չեն վայելում, կարող է պատահել, որ մադդիկ կերակրվելու համար պիտի գաղթեն, օտարութեան մէջ աշխատեն որ իրանց հացը վաստակեն:

Չը խօսենք մի այլ դէպքի մասին երբ մարդիկ գաղթում են իրանց ապրուստը մատակարարելու համար և որ կախոված կարող է լինել, որ հայրենիքի մէջ մըրցութիւնը չափազանց մեծ է ազգաբնակութեան չափազանց արագ աճման պատճառով:

Նոյնքան անբնական է և այն-
երբ մի երկրից, որ հասկացել է
իր պահանջները առանձին ան-
հատներ մինչև անգամ խոմբերով
գաղթեն օտարութեան մէջ այն-
տեղ իրանց մտաւոր ձգտումներ
յազեցնելու համար: Մի որոշ
կէտի զարգացման հասնելով, մի
հասարակութիւն պիտի ձգտէր ի-
մօտ հիմնարկութիւններ ծնեցնել
որը ժամանակի պահանջներ
համար ամենալարմարաւոր են:

զուրա չի գալիս նրանց մոտե՛ն, և այդ պատճառով կամայ՝ և ակամայ միշտ զոհ պիտի՛ ընեն իրանց աղաւտ կամքը, խեղճ հարստի հաճոյքի և կամակորուճեան:

Այժմ դուք պարզ տեսնում էք որ մեր լազա-
քացիները մեծագույն մասը ստրկական կախում-
ունի քանի մի անհատներէ։ Եւ ձեզ կը հարց-
նեմ՝ «կարելի է որպէսիւր ի թիւ զործ կատար-
այսպիսի ժողովրդի մէջ»։— Իհարկէ չի կար-
ին։ Գործը և յառաջացնելու լինիս, պէքո՞ւսաւոր ե-
նչ ըստ սեփական խելիքի և աղնիւ ձգտումներ
ունի խորհրդակցելու, այլ քանի որ յաճախ, կա-
մակոր, հետաք (ЗОНСТЪ) ու բիտախ հարուստ
ներու ձեռքը ու ուղղը լիզել։ Յօժարեցէ՛ք, ա-
նիւ երիտասարդներ, որ այդ ցած հնարեցե՞ղ
կարելի ժողջային ազնիւ գործը յառաջացն-
ինչ անես, որքն օգնութեան կտանէ, բնշգ-
ղուրս դաս այս կախաբալեան չըլծանէին։ «Լա-
սարուութիւն», կտան, դեւցէ զու հաբեցէ՛ք հ-
նես, որ եթէ քաղաքիս մէջ լիզական զործ-
տուն բանայ, հայ ժողովրդի 400 օրգիւզ դի-
շադիական միջեմանաբի հագնին, և ասլ չորս հ-
րիւրէն 200-ը մինչև երրորդ դասատուն արժան-
նան, և այլ երկու հարիւրէն 100-ը մինչև միջ-
րորդ դասատանը արժանի լինին և այլ հարի-
րէն միայն 30-ը ճ ո ռ Վ մ ը թ լ ր անց ուսմ-
ընթացքը աւարտեն և այլ երեսունէն միայն 15
միլիոն ուսումնասիրաների մտնեն, և այլ տասն
հնգին միայն 7 րդիցմը ծոցերը դրած վեր-
դառնան,—կարծիք կանէ՛ք, հարցնում եմ, քաղ-
քիս շահը շատ մեծ կը լինի։ Չը խաբուե՛ք։

Հաստատեցք, ապիսի երևաւասարդներ, որ եկ
մէկ պատուական օր, քաղաքիս մէջ ոչ եօթն
այլ 1000 հոգի այդպիսի համաճարանական
օր, երեսօրները ունենայիք, դարձեալ հա
րազմութիւնը չի պիտի գտներ իր ցանկալի բ
րդական ազդեցութիւնը. վառն զի Նախիջևա
մէջ մինչև ցայժմ օտար տեղերէ փող ներս-
բողն է նորն իսկ փողը: Կարճ ասեմ, մենք ս
տակ ու ստակ կը վաստակէինք և ոչ
մէկ որեւէ հնարով. Այդ է մեր քաղաքի մի
բայ խորին անբաղգնութիւնը:

Թնդրեմ լաւ նաչեցէք ձեր չորս կողմը. մե

Ըյսպիսի մի պահանջ է անկասկած կովկասի համար մի բարձրագույն ուսումնարան: Բայց ի՞նչ ուսումնարան հարկաւոր է մեզ: Դորա պատասխանը ակնհայտ է:

Մի երկրի զարգացումը եթե
կանոնաւոր ընթացք ախտի ու-
նենայ, անկասկած ախտի սկսվի
նոյն երկրի դրութիւնը բարելա-
ւացնելու ձգտումներից, այսինքն
առանց գործադրութեան չըթող-
նի՝ այն, ինչ որ երկիրը արդի-
նաբերում է:

Գլխավորապէս ամեն երկր-
բարօրութիւնը սկսվում է նորա-
բուն արդիւնքների մշակելուց։
Այսքան ասելով՝ մենք առաջար-
կած հարցին խկապէս պատաս-
խան էլ տուինք։ Երկիրը կարող
է հարստանալ միայն այն միջո-
ցով, որ դուրսից գումարներ զան-
բայց ի՞նչպէս այլ կերպ զան-
օտար երկիրներէց դէպի Նովկա-
գումարներ, եթէ ոչ իբրև գլխ-

ունինք քանի՞ վրէժբռնիչներ, քանի մի ուսումնասիրանք, քանի մի վարժապետներ, ունինք՝ չափահասներ, տիրացուներ. ունինք քաղաքացիներ, քարտուղար, քանի մի անդամը (УПРАВЛЕНИЕ) — այսինքն այնպիսի մարդիկ՝ որոնք կան վաճառական չեն, կամ առ ժամանակ մի բարձր թիոդարել են իրենց առևտուրը։ Ես ձեզ կը հարցնեմ «ապահովված է այս յիշեալ մարզաց տպուկ տը. նրանք կախումն չունին ժողովրդի հանձնարար (ПРОИЗВОДЬ, ЗАКРЫТЬ) մի քանի հարաւաններու կազմէն»։ Երանք ժողովրդի ինտերէն ու քիչ քիչ ինչ ինքնաշարժ ու տոմար ի ի լի է քննի։ Որ տոմարին չէ հարող ժողովուրդը, եթէ կամենայ, օրական հացէն զրկելու. եթէ զօչազ է թող փորձէ իր մարդկային իրաւունքները պահանջելու։ Ո՞ր վարժապետին չէ հարող ժողովուրդը առանձին հացի թաղանթու, եթէ նա համեմատեալ իր զլիւս մէջ սեկեւորի կտորիքը ունենալու, որ անձնային չէ այս կամ այն զէնքին ի կտորիքին։ Ո՞ր քաղաքացիներ կը համեմատեալ իր խնդիրները բարենորոգութիւնը մտնելու քաղաքական, եթէ այս աղան կամ այն զէնքներ իր յարաբերութիւնը չը տայ։ Այսպիսի վիճակի մէջ կը լինի դատտիրարակիչ եկեղեցի, դատտիրարակիչ թատրոն, դատտիրարակիչ լրագրի։ Գահին յայտնի թող տուած է միայն զովեւոր ժողովրդի ուսմանութիւնը. իսկ եթէ նա փորձէ փորձէ նոր մտնութիւններ ինտ պատերազմելու, մինչ էլ տեսնեն մի պայծառ օր ի շէնքի ու տոմարին էն քիչ ուսմանը կը քիչ նայ։ Թատրոնի մէջ իրաւունք ունին Աշխատանքու, վաղա՛ջակներու վրա խօսել. հէնց որ համարձակութիւն տալի մի աղայի է քիչ փափկ է փոփազ կը լինի, վրա խօսք բանալու տոմարակը դնող չի գտնուի։ Ովոր այցելութիւնն արել է մեր զուգայի նիստը պարզ տեսել է մեր խեղճ քաղաքացիին հաշիւը։ Ես կը հարցնեմ «ձեզ եթէ՞ այս բռնակալութիւնն ամենամատնանք ձեզ չէ, ապա ուրիշ ձեր կարող է լինի բռնակալութիւնը»։

Գիտե՞ք, պարոններ, ո՛վ է մեր աղիլի՜ ազատ
միտը: Մեր աղիլ ազատամիտն է՝ նախ հարու
տը և երկրորդ՝ նահատակը. միւս քոյր ժող
վուրդը ստորակ է:

այն արդիւնքները, որք պիտի կու-
կասից վաճառահանման:

Իսկ ի՞նչ են մեր բնական ար-
դիւնքները: Հանքեր ամենայն
տեսակի՝ արծաթ, պղինձ, կա-
պար, ցինկ, նաֆթ, աղ, յետոյ
պտուղներ, գինի, բուրգ, բամբակ,
բրինձ, մի խօսքով երկրի այն
արդիւնքները, որոնց մշակելու
համար գլխաւորապէս պիտի ու-
սումնասիրել քիմիա, գիւղատն-
տեսութիւն իր զանազան ճիւղերի
մէջ, հանքաբանութիւն:

Հիմա մեր պատասխանը ուրեմն
կովկասը ծաղկեցնելու, հարստաց-
նելու համար մեզ պէտք է մի
լուկարգազորված բազմաբուստեան
դպրոց բազմատեսակ ճիւղերով,
որի մէջ հանքաբանական գիտու-
թիւնները և գիւղատնտեսութիւ-
նը գլխաւոր դերեր պիտի խա-
ղան:

Ամեն մի երկիր այնպէս է զար-
գանում որ իր պահանջներին
յարմար հիմնարկութիւններ է
ծնեցնում իր մօտ: Կայենք եւրօ-
պական երկիրների վրա և կը
տեսնենք որ այն տեղերում որք
հանքերով հարուստ են մի հան-
քաբանական դպրոց կայ. այսպէս
օրինակ Ֆրանսիայը Սակսոնիայում,
Պրուսիայը Բօհեմիայում, Սան-

Ֆրանցիսկօ Կալիֆօրնիայի մէջ
Ամերիկայում, և այլն. այն տե-
ղերում որք գլխաւորապէս անտա-
ռուտ են, այնտեղ անտառաբանա-
կան դպրոցներ կան—օրինակ Թա-
րանդ Սակսոնիայի մէջ, Լքերս-
վալդէ Պրուսիայում և այլն: Աւր
որ երկիրը գլխաւորապէս գիւղա-
տնտեսութեան է յարմարվում,
այնտեղ տեսնում ենք ծագում են
գիւղատնտեսական փորձառական
կայարաններ (Versuchsstation) կամ
գիւղատնտեսական ճեմարաններ:

Այսպիսի ուսումնարաններ ի
հարկէ մեծ միջոցներ պահանջե-
լով, նրանց չեն հիմնում մեծ թը-
ւով, այլ ընտրում են միշտ կեն-
տրոնական տեղեր, որտեղից հեշ-
տութեամբ կարելի է հասնել օրի-
նակ հանքերի մէջ գործնական
պարապելու համար և այսպիսով
սովորել ոչ միայն գիտնական տե-
սութիւնը, այլ և վարժվել նորա
գործնական գործադրութեան մէջ:

Այսպէս եղել է ամեն տեղ,
այսպէս պիտի լինի և Կովկասում
եթէ մեր երկիրը պիտի կանոնա-
ւոր կերպով զարգանայ և զար-
գացնի իր հարստութիւնները և
մի և նոյն ժամանակ հետեւի դա-
րուս գործնական հակումներին:

Կովկասի համար առ ժամանակ

հարկաւոր է տեսական գիտու-
թիւն—կամ միայն այնքան որ
նա բաւական մարդիկ ունենայ,
որոնք կարողանային դաստառու-
թիւն յանձն առնել այսպիսի մի
բարձրագոյն դպրոցի մէջ, բայց
գլխաւորապէս մեզ հարկաւոր են
գործնական տնտեսներ, հանքա-
բաններ, գինեգործներ, ինժեներ-
ներ, որոնց աշխատանքով միայն
կարելի է Կովկասին այն դրու-
թիւնը տալ, որ նա անպատճառ
մի ժամանակ պիտի ստանայ:

Ցանկանանք և ջանանք, որ
այսպիսի մի բարձրագոյն դպրոց
գործնական նպատակներ և երկրի
պահանջներ աչքի առաջ ունեցող
շուտով իրականութիւն դառնայ:

Ա. Արծրունի

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳՐԻՆ

Գանձակ, 5 նոյեմբերի

Գանձակի երիտասարդներից մի փոքրիկ գու-
մար հաւաքած լինելով «Արարատեան ընկերու-
թեան» օգտի համար նրանց անունների ցուցակի
հետ ուղարկում եմ ձեզ խնդրելով նրան հասց-
նել ուր հարկն է, իսկ ձեր թերթի միջոցով նու-
բատունների հետեւալ անունները հրատարակել:
Սողոմոն և Յակոբ Ներքիսեան 10 ռուբլ, Բե-
րովսկի Տէր-Գեորգեան 1 ռ., Բազրատ Դան-Պա-
րոնեան 1 ռ., Աղէքսանդր Դան-Պարոնեան 1 ռ.,
Իվան Մալխասեան 1 ռ., Միրզա Տէր-Աստուա-

քաղաքին կեանք, վերանորոգում, շարժումը
պիտի տայ:

Եւ չեմ անում որ ընտանեկան վարժարան չու-
նենանք. ոչ, Աստուած մի արասցէ. ընտա-
նական վարժատունը մեզ շատ պէտք է, բայց
այնքան, ինչքան որ պէտք է մարդուս լուսնա-
չէն ետեւ, կերածը մարսելու համար, մի թաս
խանձի ու մի հավանայի սկզբաւ. բայց ձեռա-
րուստի վարժարանը մեզ պէտք է ինչպէս հաց
հանապազօրոյ:

Ճշմարիտ է, ընտանեկան վարժարանը մեր դա-
ւաններին պիտի ազատէ 6 տարվայ զինուորու-
թենէ. ապա մեծ թեթեւութիւն է մեր քաղաքի
համար, (զէրէ մեր խոսքով ուղեւոր եւ անկա-
նայ ու լեզուի կը պատռի). բայց ձեռա-
րուստի վարժատունը մեր խեղճ հային մինչեւ
նրա կեանքի վերջին րոպէն պիտի ուսեցնէ,
խմցնէ ու հագցնէ:

Եւ կը ցանկալի, աչքի երիտասարդներ, որ
այս գաղափարը ձեր մէջ արարանար, արւեւ և
միս դառնար ու ձեր համոզմունքը լինէր, որ
զուր բարձրաձայն քարոզէիք հրապարակներու
մէջ սորա կարեւորութիւնը և համոզէիք ժողո-
վուրդին և վերջ ի վերջոյ նրան մարմին և հոգի
տայիք:

Իմ կարծիքով ազգ սիրող ամէն բանէ ա-
ռաջ նրան հաց պիտի տայ, միայն կուշտ մարդը
ընդունակ է խեղճ գաղափարներ սեփականե-
լու. քաղցած փորը փիլիսոփայութեան համը չը
գիտէ. Մեր օրերումը քարոզված ազգասիրու-
թիւնը փիլիսոփայութիւններու մէջ ամենախի-
թինն է. Տուէք ազգին հաց, ազգի հացը նրա
ձեռքի ճարտարութեան մէջ է. զինու գարգաց-
ման համար շատ դժուար պայմաններ են պէտք,
իսկ հաց ու հալաւ պէտք են ամէն մարդու:

Մեր քաղաքի բանին դժուար է խեղճ հասց-
նելը: Ամեն ազգի մէջ վարժապետները յարմա-
րեցուցած են աշակերտներու պէտքերն. դրա հա-
կաւակ, մեր մէջ աշակերտներն են յարմարեցու-
ցած վարժապետներու պէտքերն: Եթէ ինձ հարց-
նէք, այն վարժապետները, որոնք միամիտ ժո-
ղովրդի գաւազներն («Կրկնաբար») են սովորեց-

ծառուրեան 1 ռ., Միխայիլ Տէր-Սահակեան 1 ռ.,
Նիկողայոս Ղարուզեան 50 կոպէկ, Միխայիլ
Ստեփանեան 1 ռ., Աղէքսանդր Տէր-Գեորգեան
50 կ., Դէորդ Յարութիւնեան 50 կ., Մէժլում
Մէլիք-Մնացականեան 1 ռ., Սիմէոն Աթանան
1 ռ., Նիկողայոս Խօջանեան 2 ռ., Արտէմ Համ-
զեան 1 ռ., Միքայէլ Կիրակոսեան 1 ռ., Սարգիս
Տէր-Մարտիրոսեան 50 կ., Նիկիթ Խօջանեան 50 կ.,
Բազրատ Լազարեան 1 ռ., Իվան Նիկիթեան 1 ռ.,
Ջաւադ Մէլիք-Միլլեանեան 1 ռ., Աւետիք Մով-
սէսեան 1 ռ., Գէորգ Մարկոսեան 1 ռ., Մամի-
կոն Նախիբեան 1 ռ., Գամբալէկ Վէլիբէկով
(Շուշեցի) մուսուլման 1 ռ., Սիմէոն Զոհրա-
բեան 1 ռ., Միքայէլ Ներքիսեան 1 ռ., Սի-
մէոն Փաթարեան 1 ռ., Արշակ Արիբեկեան 1 ռ.,
Մանուկ Մէլիք-Ստեփանեան 1 ռ., Աղէքսանդր
Խօջանեան 1 ռ., Սիմէոն Տէր-Պողոսեան 1 ռ.,
Գրիգոր Զահանայ Թումանեան 2 ռ., զրա վրա
աւելացնելով եւ ևս 10 ռ., գումարը կը լինի 51
ռ. 50 կ.:

Նիկողայոս Ներանցեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Շնորհակալութեամբ ստացանք Ֆրանսիական
լեզուի վարժապետ պ. Ժիւլ Մուրիէի նորեւ-
րումս թիֆլիսիում հրատարակված Ֆրանսիա-
կան գիրքը «Recueil de compositions francaises»
վերնագրով: Այդ ձեռնարկը Ֆրանսերէն լեզուի
համար, որ բաղկացած է նշանաւոր գրողներից
վերցրած կտորներից, հեղինակի բացատրութիւն-
ներով ոճի և դրելու ձևի վրա, շատ խղճմտաբար
կերպով է կազմած: Գրքի գինը 1 ռուբլ է, ծախ-
վում է Բերէնշտամի, Գրիգորեանցի և Վարդա-
նովի գրաւաճառանոցներում: Տպւած է թիֆլի-
սում, Գլխաւոր կառավարութեան տպարանում:

Ստացանք թիֆլիսի Գումայի գործունեու-
թեան հաշիւը 1877 թ.ի. «Свѣдѣнія о дѣятель-
ности ДУМЫ за 1877 годъ.»

Այս օրերս հասաւ թիֆլիս աստորիացի ե-
րաժիշտներից բաղկացած մի օրկէստը (նուագա-
խումբ), որ սկզբից իր կօնցերտները տալիս էր
հին Ներսիսեան դպրոցի դահլիճում, իսկ այժմ
Գերմանական կուլուրի գահինում:

Նում, առաւել վայելուէ էին անկեղանոցների
մէջտեղ բռնելու, քան թէ վարժատունների...*)
Թող ուրեմն մեր ժողովուրդը աչքը բանայ. չը
լինի թէ նրա բոլոր չափը միայն այն լինի, որ
10 տարեկան վարժատուն տայ զաւակին և 16
տարեկան այնտեղէն հանէ: Եթէ աշխարհիս մէջ
շատ անդառնալի բաներ կան, նրանց մէջ ամե-
նաանդառնալիս է մանկութեան մէջ անօգուտ
կորուսած ժամանակը: Ինչո՞ւ ժողովուրդը չուզէ
հասկանալու, որ «տղէտ վարժապետի երեխի
զուլս մոռցուած ամեն բան» ուսումնի չէ: Ինչո՞ւ
ժողովուրդը չուզէ հասկանալու, որ խելօք մարդը
ձին չի սախթելու և համար վարպետ քու-
չու և կը վարձէ. ուրեմն որքան զգուշութիւն
պէտք էր վարժապետներ ընտրելու, որ անմղ
երեսայի բարքը չի սախթէ ինչ. Ասածներս
նորից կրկնում եմ:

Մեր քաղաքային պէտք է բարոյական ստոր-
կութենէն ազատվել և օրինաւոր մարդաց կարգը
անցնել:

Դրա համար պէտք է հայ երեսայոց (երկսեռ)
բազմութեան, ա, բ, գ, դ—ի հետ միասին մի
քանի ձեռարուեստ սովորեցնել:

Այժմ մեր քաղաքի տղայոց սովորածը ոչ թէ
ուսում է, այլ ժամանակի կորուստ է:

Այժմայ մեր քաղաքի մէջ գտնված վար-
ժատուններու մեծամասնութիւնը ոչ թէ վար-
ժատուն է, այլ վարժապետաց համար՝ անկեղա-
նոց, իսկ աշակերտաց համար՝ ցուլ թահուղ:

Եւ ասելիքս ասացի. այժմ ժողովուրդը թող
անէ, ինչպէս որ խելքը կը կորէ:

Այն էլ չը մոռանանք, որ մեր եկեղեցական
վարժարանները Վեհափառ Կաթողիկոսի շնոր-
հած գծադրէն շատ խոտորվել են ըստ քմաց և
ըստ հաճոյից տեսուչներին և վարժապետներին:

Sapienti sat.

Նոր-Նախիվեան

Սիւլիւկ

*) Խօսքս ժողովրդական, թեմական և մաս-
նաւոր դպրոցների վրա է:

Լուսաւորութիւնը չէ կարող ազգը այս դրու-
թենէն ազատելու, վասն զի լուսաւորութիւնը
փող չի տալ: Օրինակի համար, եթէ մէկ պատ-
ւական օր Նախիվեան մօտեն հարիւր բօխի և
հարիւր հիւան (дѣтены) խելքերը քնը կը կտ-
րէ, որոնք շուտով իրանց համար զբաղմունք և
աշխատանք կը գտնեն: Նմանապէս եթէ քաղաքս
մօտեն հարիւր դաստիարակուհի և հարիւր խո-
հարար կին, որոնք շուտով զբաղմունք և ապ-
րուստ կը գտնեն: Սոցա պատասխան տալն ան-
գամ աւելորդ է:

Նախիվեանին պէտք են 2 կամ 3 բօխի, 15-20
գուլմեանքաւ, մի փաստարան, 10-12 վարժա-
պետ, մի ճարտարապետ (sic), 10-12 քահա-
նայ, ընդամենը 50-60 հատ ուսումնի և գիտու-
թիւն ստացած մարդիկ. իսկ եթէ աւելի գան՝
մին մինի ձեռքէ հաց խլած պիտի լինին: Կը
հարցնեն՝ լուսաւորութիւնը քաղաքին վիճակը
ինչպէս պիտի բարոյցէ:

Մեր չինելու ընտանեկան վարժարանը կարող
չէ հացատու գիտութիւններ տալու հայ տղին,
եթէ տայ ևս շատ սակաւներուն. մնացածները
քաղաքին մէջ հաց գտնելու չեն, ուրեմն կամ
չբարեկեցութեան մէջ պիտի մաշվի նոցա կեան-
քը, կամ պիտի գաղթեն իրանց մայրենի քաղա-
քէն:

Մեր ընտանեկան վարժարանը վաճառականներ
պատրաստել չէ կարող: Եթէ, վերջապէս, առանց
անձնախաբուսութեան կուլէճ դուր իմանալու,
եւ ձեզ կասեմ որ՝ աշխարհիս երեսը ոչ մի տեղ
այնպիսի ուսումնարան չը կայ, ուր գործնական
կերպով սովորվի առուստը: Առուստը կը
սովորի մարդս նոյն իսկ չուկայի ու խանութի
մէջ:

Մեր ընտանեկան վարժարանը չէ կարող պատ-
րաստել ֆարբիքանքներ, զավօղչիկներ, վասն
զի դրանց համար պէտք են վերին արուեստա-
կան—մեքենական—քիմիական ուսումնարան-
ներ, որոց չինութիւնը, պահպանողութիւնը մեծ
միջոցներու գործ է ու մեր նիւթական և բա-
րոյական ուժէն վեր է: Սրա վրէժ գլուխը ու-
նիք վրէժ փուղը:

Ուրեմն մեր ընտանեկան վարժարանը ինչ պի-

տի տայ հայ տղին: Մեր ընտանեկան ուսումնա-
րանը կուտայ հայ տղին միջնակարգ ուսումնա-
րանի գիտութիւն, այսինքն մի փոքր աւելի
մեր ժողովրդական դպրոցէն, բայց շատ և շատ
սակաւ վերին ուսումնարաններէն, և թերեւ
շարադրութիւններ կարգաւ և հասկանալ և իւր
անկատար գլխու թերակատար մտքերը ձախ
ու ծուռ թղթի անցնել, մէկ խօսքով թեքը
կորած ծիծեռակ, որ ոչ թուշէ և կարող և ոչ
ազատ մանդալ:

Այս չէ, այն չէ, ապա ինչ է մեզ հարկաւոր,
կը հարցնէ մեզ նախիվեանցին:

Մեզ պէտք է այնպիսի ուսումնարան, ուր
տղան կարգաւ հետ մէկ տեղ սովորի մի հա-
ցատու ձեռարուեստ ևս, որպէս զի նա, վարժա-
տունէն ոտքը դուրս գրած չի դրած՝ ոչոքի օգ-
նութեան կարօտ չը լինի, ոչոքի առջև իր ազ-
նիւ գլուխը չի ձկնէ, իր մատղաշ հասակէն չի-
մանայ ինչ ասել է այն ստորաքաղաք խոնար-
հութիւնը, որ պտուղ է անընդունակութեան
և ստրկութեան. այլ իւր պիտոյքը ինքը իր
ձեռքով հոգայ. իր կամքը, իր կարծիքը, իր ար-
դար դատողութիւնը չը գոհէ մարդոց օգնու-
թեան յոյսին. ազատ մարդ լինի և ոչ թէ յաւի-
տենական ստրուկ:

Պարոններ, թէ ձեր մէջ կայ սէր եթէ ոչ դէ-
պի ազգը (մեր ազգը շատ մեծ է, նրա թիւը 6
միլիոն է, ձեր տկար ուժը չի հասնիլ այդքան
բազմութիւնը սիրելու) գոնէ ձեր ծնած քաղաքը,
ջնացէ՛ք որ մեր Նախիվեանի մէջ օր առաջ
բացվի ձեռարուեստի վարժատուն կամ գոնէ
եղած վարժատունների մէջ մտցնել տալ քանի
մի ամենահարկաւոր և հացատու արուեստներ,
որք այս րոպէիս առաւել պէտք են նոցա, քան
թէ այն չօնթուլի ուսումը, որ պիտի դարձնէ
մեր քաղաքի տղոց (եւ երկու—երեք հարստի
որդոց հետ գործ չունիմ) ոչ Աստուծոյ առջև
վառելու մոմ և ոչ սատանայի ձեռքը բռնելու
կէլէլէրի, այսինքն ամենաթշուառ արարած-
ներ, որոց վիճակը, հաւատացում եմ ձեզ, ա-
ռաւել վատ է լինի. քան թէ մեր մահաւ-
ները քաշ եկող զուսեցի լի մօտէ ին երուշու-
Այս այն վարժատունն է, որ մի օր մեր

Ստացանք «Մանկավարժական թերթի» հոկտեմբերի № 4 տետրակը:

Ստացանք օրերով Անդրէասիւս սպանման գործի մասին ստեղծագործական հայեր գրողներէն լեզուով տպագրած. «Убийство Нины Андреевской». Գործը քննվեցաւ 1876 թվի յուլիս ամսին թիֆլիսի նահանգական դատարանում: Այդ քրոջիւրջ շատ յարմար ժամանակ է հրատարակվել, որովհետեւ, ինչպէս լսել ենք, այս ամսի 27-ին այդ գործը նորից քննվելու է տեղիս դատաստանական պալատում:

«ԲԱՅԱՅԷՆ» լրագրում կարդում ենք, որ նորերումս փոխարքայի խորհրդի մէջ քննվում էր Տվէդէն և Բոդիսկո պարոնների առաջարկութիւնը կապից ծովից մինչև Սև ծովը նաւթի անցք չի նկարագրում, և արդիւրդ լսել է որ խորհուրդը մերժել է այդ առաջարկութիւնը հիմնվելով այն մտքի վրա որ տէրութիւնը դիտարկութիւն ունենալով շուտով իրագործել Բագու-Թիֆլիսեան երկաթուղին, կամենում է օգտվել այդ երկաթուղուց գլխաւորապէս նաւթային արդիւնքները այդ երկաթուղու միջոցով տեղափոխելով:

Կիրակի, նոյեմբերի 13-ին պ. Ամերիկեանը Ներսիսեան դպրոցի հին դահլիճում տուեց մի հայ ներկայացուցիչ, որի մասին հետեւեալ համարում մանրամասն տեղեկութիւն կը տանք:

ԳԱՆՁԱԿԻՑ մեզ հաղորդում են, որ այնտեղ մի քանի երեսօտարդներ դիտարկութիւն են ունեցել մի գրականական երեկոյ տալ յօգուտ «Արարատեան ընկերութեան», բայց ոստիկանութիւնը թոյլ չէ տուել, ասելով որ կարգապահելու յօդուածները պէտք է ցէնզուրային ներկայացնել: Միջոց երեսօտարդներ չէին կարող այնպիսի նիւթեր ընտրել, որոնք արդէն թոյլ են տուած:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳԼԻԱ

Պատերազմական ֆինանսների քարտուղար Loyd-Lindsay զօրաւարը երկուշաբթի Արինգթոնի երկրագործական ժողովի բանկէտում մի քանի տեղեկութիւններ հաղորդեց Աֆգանիստանի և Ներ-Ալիին ուղարկած վերջնագրի (ultimatum) մասին: Սենը կաշխատեց զրա խօսքերի մասին փոքր ինչ տեղեկութիւն հաղորդել:

Նա ասում էր որ նորին մեծութեան թափու հուհու կառավարութիւնը հարկաւոր համարեց խնդրել Հնդկաստանի կառավարին, որ նա պատերազմական գործողութիւններին ձեռնամուկ լինելուց առաջ, մի նոր պատգամաւորութիւն էլ ուղարկի Աֆգանիստանի էմիրին, բայց ինչպէս երևում է կառավարութեան այս վճիռը շատ մեծ հաճութեամբ չնկատեցին մեր Հնդկաստանի եղբայրները, կամ գոնէ այն պատերազմականները, որոնք կառավարում են մեր հնդկի զուգորդը:

Նրան այս վերջինները ցանկանում են, կարելի եղածին չափ եռանդով ու շուտ վերջացնել այն պարտականութիւնները, որ իրանց հայրենիքը դրել է դրանց վրա: Դրանք վախենում են թէ մի գուցէ անգլիական մի-նիստները կորցրել են իրանց համարձակութիւնը ու եռանդը:

Այն վերջնագիրը, որ մենք ուղարկել ենք էմիրին, նրան պարզ կերպով ցոյց է տալի թէ ինչ դիրք պէտք է ընդունի նա ապագայում, նրա մէջ յայտնված է, որ նախ և առաջ Կարույն ուսուց դեսպանը պէտք է հեռանայ, և յետոյ էմիրը պէտք է հպատակի խոտուսներին, որ նա տուել է երբեմն Անգլիային:

Միայն արդարութիւնն է, որ Անգլիային հարկաւորում է պարզ կերպով բացատրել էմիրին այն պատճառները, որոնք ստիպում են նրան պատերազմ հրատարակել (յափաճարութիւններ):

Այն պարզ պատգամաւորութիւնը, որ Անգլիան ուղարկում է էմիրին, ոչ թէ վերկարար ազդեցութիւն կունենայ միայն էմիրի վրա, այլ և նոյնպէս Հնդկաստանի միւս անկախ իշխանների վրա, որոնք այս ժամուս մեծ ուշադրութեամբ հսկում են մեր քործերի վրա:

Այսպէս է իմ կարծիքը այն խոսքովութիւնների վերաբերմամբ, որոնք սպառնում են մեզ Հնդկաստանում: Բայց մենք դրանով երբեք չենք վհատվի. դա հետեւանք է մեր քաղաքական դրութեան: Այդպիսի խոսքովութիւններին միշտ կարող է ենթակայ լինել այնպիսի տեղութիւն, որ եւրոպական պետութիւնների մէջ առաջին տեղն է բռնում:

ԻՏԱԼԻԱ

Ներկէ նոյեմբերի 1-ին Հռոմի մի բանկէտում պ. Ջանարդէլլին մի քաղաքական ճառ կարդաց որ աշխատի պաշտպանել ազատամտական բոլոր սկզբունքները, և մի և նոյն ժամանակ նա իր բոլոր ճիգը թափեց, որ հասարակական ապահովութիւնը անվտանգ մընայ:

Նա բացարձակ կերպով պատրաստ է «Italia irredenta» լրագրի ընթացքը: Նա աւելացրեց, որ Աւստրիան ճանաչում է իտալական կառավարութեան ազնիւ զգացմունքները:

Յետոյ նա աւելացրեց, որ կառավարութիւնը մտադիր է ընտրողական վերանորոգութեան մասին նոր ծրագիր կազմել, որի մէջ ընտրողների թիւը 605,000-ից սկսած մինչև 1,500,000-ով կաւելանայ: Կառավարութիւնը կամենում է նոյնպէս մի ծրագիր ներկայացնել, որով կը շինվեն այնպիսի ազգային հիմնարկութիւններ, որոնց մէջ ժողովուրդը հրացան գործածել կը սովորի, երկրի պաշտպանութեան համար:

Պ. Ջանարդէլլին վերջացրեց իր ճառը, և կեցցէ թաղաւորը կանչելով:

Նրան երկար ծափահարում էին:

ՆԱՄԱԿ ԹԻԻՐԳԻԱՅԻՑ

Կ. Պոլիս 30 հոկտեմ.

Ազգ. ժողովը գումարեցաւ հոկտեմ. 27-ին: Այս նստին երկու երեսփոխանք առաջարկեցին որ պ. Պէկեան ժողովի մէջ Պատրիարքէ ներուսն ինչդրէ, և թէ պ. Պէկեանի դէմ, իբր կանոնադանց երեսփոխան պարսաւանաց քուէ դուրի և նաև զինքն երեսփոխանական աթոռոյ անարժան հաշակել, սակայն սոյն առաջարկն ապագային վերապահել: Պ. Պէկեան ժողովին ներկայ չը գտնուելով, որոշուեցաւ յաջորդ նստին զբաղել սոյն խնդրով:

Տեսնենք մինչև երբ այս խնդիրն Ազգ. ժողովու ժամերն պիտի գրաւէ: Եւ սակայն մեր սերունդն արեւն կերթայ: Երբ Բերլինի վեհաժողովն մեր փափագներն չը պատեց այն օրէն յետոյ կը սպասենք որ Պատրիարքը իր բոլոր ժողովելով երեսփոխանք լրջօրէն հայ ազգի և աշխարհի փրկութեան վրա մտածեն և ազգային եռանդեան ուղղութիւն մը տան: Բայց չորս ամիսներ են և տակաւին մի Պէկեանով կը զբաղի հայ ազգի ներկայացուցիչ ժողովն և պիտի զբաղի յետոյ:

Այլ խոստովանելու է որ Պատրիարքն երեսփոխանական ժողովոյ յանցանաց մասնակից չէ: Նորին սրբազնութիւնը արամադիր էր և է աշխատել ինչպէս որ պարագայներն կը պահանջեն, այլ երեսփոխանք աշակից չեն իրեն:

Պատրիարքն առանց յուսահատելու ուրիշ միջոցներու կը դիմէ իր փափագներն իրագործելու համար: Ազգային վաճառական և հարուստ դասն հրաւիրեց զալ իրեն հետ միասին խորհել Հայաստանի զարգացման վրա: Այդ պարոններն մի քանի անգամ ժողովեցան սրբազանի նախագահութեան ներքեւ, մի յանձնաժողով կազմեցին ծրագիր մը պատրաստելու համար. յանձնաժողովն իւր ծրագիրն պատրաստեց և ներկայացուց ժողովին երէկ հոկտեմ. 23-ին կիրակի: Ժողովին կը նախագահէր Պատրիարքն և ներկայ էր Երեմեան սրբազան: Ծրագիրն կարեւոր կէտեր կը պարու-

նակէր. այժմ վիճաբանութեան ենթակայ է, երբ ընդունուի կը հաղորդեմ ժողովն զլիաւորապէս կուգէ մի ընկերութիւն ըլլայ ինքն և նպատակ ունենայ Հայաստանի մէջ արհեստներն ծաղկեցնել և իր կարողութեան համեմատ երկրագործ ժողովուրդին փոխառութիւն անել զանոնք վաշխառութեան ազտելու համար: Յոյս ունեմք որ այս նոր ընկերութիւնը կարենայ արդիւնաւոր լինել, միայն թէ իր մէջ շատ պերճախօսներ չունենայ և սիրով աշխատի: Նոյն օրն սոյն պարոնաց ժողոված սենեկին քով Արարատեան ընկերութեան ընդհ. ժողովն ալ նիստ ունէր. կը փափագեմք որ նոր ընկերութիւնն ալ Արարատեան ընկերութիւնը իրեն օրինակ ունենայ և առանց բժանիդութեան և շատախօսութեան, նորա նման գործնական միջոցներով աշխատի: Շատ ուրախ պիտի լինեմք որ երբ Արարատեան ընկերութիւնը վարժապետներ հասցնէ, սոյն ընկերութիւնն ալ, որոյ անունն «Հայկական ընդհանուր ընկերութիւն» է արհեստաւորներ հասցնէ. երբ Արարատեան ընկերութիւնը երկրագործ գիւղացուց միտքն կը լուսաւորէ, Հայկ. ընդհ. ընկերութիւնն ալ նրանց նիւթական վիճակի բարեօրոշման աշխատի. և այս երկու ընկերութիւններն իրարու հետ աշակցելով Հայաստանի փրկութեան մեծագոյն կրնան նպաստել: Չը մոռնամ ըսել թէ սոյն Հայկ. ընդհ. ընկերութիւնը, Alliance universelle Israelite ընկերութեան նման ըլլալու դիտումն ունի. երբ անձէ յանձնաժողովը մը կազմուեցաւ սոյն ընկերութեան կազմակերպութեան վրա խորհելու համար. արդիւնքն ձեռք կը հաղորդեմ երբ տեսնուի:

Իրիմեան սրբազան, հոկտեմ. 23-ին քարոզեց Ղալաթիոյ եկեղեցւոյ մէջ, մասնաւորապէս պանդուխտ հայոց յորդորելով զանոնք որ իրենց անձանց պաշտպանութեան համար զէնք առնելով երթան ի հարկերէն: Սրբազանի քարոզներն մեծ ազդեցութիւն ունեն և մեծ մասամբ նորա շնորհիւն է որ այս տարի Հայաստան գացող բոլոր հայերն տեսակ տեսակ զէնքերով զինեալ են. եթէ մաքսէն հրացան կարենան փակցնել կը փակցնեն, իսկ ուրիշներ, ընտիր տեսակէն, ամենքն ալ ունին: Արարատեանի մեծ է այն յուսով որ Հայաստանի հայերն պիտի կարողանան քրդաց և չէրքեզաց դէմ ինքզինքնին պաշտպանել, Տեսնենք:

Պ. Չերազի հրատարակած տետրն, զոր ձեռք խրկած եմ անցեալ շաբաթ, ազգային օրուան խնդիրն է: Հայոց և ֆրանսերէն մամուլն իրենց քննադատութիւններն կընեն: Լուրջ քննադատութիւններ կան, սակայն «Լրագիր» անուն թերթն այնպիսի պզգալի յարձակումներ կընէ պատգամաւորաց անձերուն դէմ, որ իրաւամբ հայ մամուլը նախատինք կը համարուի այդ թերթին: Արդէն մատնիչ անուն կը կրէր:

Քննադատողներն մէկ սխալ մը կընեն, թէ այդ տետրը Պատրիարքի հրամանաւ գրած է պ. Չերազ. սակայն Պատրիարքը հոկտեմ. 6-ին ընդհ. ժողովոյ մէջ ասաց պ. Չերազի բացատրութիւն տալ իրենց ըրած գործոց նկատմամբ: Մինչդեռ սեպտեմբերի մէջ ձեռք կը գրէի թէ Բերլինի հայ պատգամաւորաց միւս տետր մը պիտի հրատարակէ զի պ. Չերազի տետրն աւարտուելով տպագրութեան կը յանձնուէր:

Այս կէտն կարեւորութիւն ունի, զի այնպէս կուգեն հաւատացնել թէ պ. Չերազ այդ տետրը Պատրիարքի հրամանաւ գրած ըլլալով տետրն բոլորովին Պատրիարքի գաղափարներն կը յայտնէ, սակայն երբ Պատրիարքն ասաց պ. Չերազի ժողովոյ մէջ բացատրութիւն տալ, տետրն արդարաւանջ էր:

Այլ կայ ուրիշ մի հրատարակութիւն որ Պատրիարքի հրամանաւ եղած է, այս գիրքն է: «Թուղթ Մարկոսի Աղաթէկեան Հայոց աշխարհի ազգի և եկեղեցու ազգայնութեան մասին առ պատուականաց պատուական Տէր Ներսէս Արքեպիսկոպոս Անույ և Պատրիարք Օսմ. հայոց»:

Սոյն թուղթի հեղինակի անունն ձեռք ծանօթ է, թուղթն մի պատուական գրութեմ է, չեմ գիտէր թէ մինչև ձեռք հասած է. եթէ ժամանակն ներէ պիտի շնանամ «Մշակի» ընթերցողաց այդ գրքի վրա մի գաղափար տալ, ինչպէս նաև Պոլսոյ հայ մամուլը նոր հրատարակած գրքերու վրա, եթէ երբեք «Մշակի» ընդունուի լինի:

Ազգ. վարժապետներն միասնաբար կազմեցին «վարժապետական միութիւն» անունով մի ընկերութիւն, նպատակ ունենալով:

Ա. վարժապետաց նիւթական վիճակի բարեօրոշման:

Բ. Մանկավարժական ուսմանց մշակութիւնն

Գ. Ազգ. դաստիարակութեան կանոնաւորումն ու զարգացումն:

Սոյն ընկերութիւնն կը փափագեմք որ լուսկերպարանք մը առնու և յառաջագործէ: Ազգ. դաստիարակութեան մեծ ծառայութիւն կրնայ մատուցանել. ընկերութեան ատենապետն է պ. Ռեթէոս Պէրպէրեան, ազգային նշանաւոր գրողներէն մին, որ հիմնած է նաև գէշերթիկ լուս վարժարան մը:

Հայկակ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒԻՐԻ

— «Adence Général Russe լրագիրը հերքում է այն լուրը, որ իբր թէ Ռուսաստանի առաջարկութեամբ երկրորդ կոնգրէս կը հրաւիրվի Ռուսաստանը յայտնեց օտար պետութիւնների կաբինետներին, որ նրա ցանկութիւնն է արեւելքում խաղաղութիւն մոցնել, և որ նա դիտարկութիւն ունի ճշգրութեամբ կատարել Բերլինի կոնգրէսի վճիռները:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԲՕՄԲԵ, 9/21 նոյեմբերի: Կվետայից եկող զորքերը հասան Կուշալի, որ Կվետայից տասը մղոն հեռու է: Յուրտը սաստիկ է: Իւրաքանչիւր գունդի մէջ մօտ հարիւր մարդ հեռանդներ են հաշուում: Բրիտանական զործակաւորը Բերլեջստանում պ. Սենդեման հաղորդեց Բերլեջստանի առաջնորդներին փոխորդայի հրովարակել, որի մէջ յայտնված է, թէ պատերազմում են միայն Աֆգանիստանի էմիրի հետ:

ԼՕՆԴՈՆ 10/22 նոյեմբերի: Լահորից հաղորդում են. Կուրուսեան զորադուռը գրաւեց Ամադրանտ ամրոցը: Անգլիական զորքերը մօտեցան Ալեմստիլին և Թիւրանթիւնը կարգադրելուց յետոյ կրակ բաց արին: Թշնամու թիւղանութիւնը անդադար պատասխանում էին: ԲՈՒԻԱՐԵՍ, 10/22 նոյեմբերի: Կատարը ջի նշանակված է քաղաքական առաջին գործակաւորը Դորուշացում: Սուլէյման-Բէյ նշանակված է Թիւրքաց դեսպան Բուխարեստում:

ՍԿՈՒՍԻԱ, 10/22 նոյեմբերի: Ալբանեան միարանութիւնը վճռեց պահանջել Կ. Պոլսում որ ճանաչվի Ալբանիայի անկախութիւնը: Թիւրքիայի առաջնորդութեամբ, տեղացի պաշտօնեաներ նշանակվին, և ալբանեան լեզու գործադրվի պաշտօնական յարաբերութիւնների մէջ:

ԼՕՆԴՈՆ, 11/23 նոյեմբերի: Պարլամենտը կը ժողովվի դեկտեմբերի 5-ին:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 11 նոյեմբերի: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժէ 97 ռ., երկրորդ 95 ռ. 50 փ., երրորդ 95 3/8 ռ., չորրորդ 95 ռ. 25 փ., ներքին առաջին 5% փոխառութեան տոմսակը արժէ 234 ռ. 50 փ., երկրորդ 228 ռ. 50 փ., արեւելեան 92 ռ., ոսկի 8 ռ. 38 փ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա արժէ 23,50 պէնս, ռուսաց 100 ռուբլ 200 մարկ 25 ֆ., փարիզի վրա 246 ֆրանկ: Տրամադրութիւնը հանգիստ է:

ԼԱՉՈՐ, 11/23 նոյեմբերի: Անգլիական հետեւակ և հեծելազորքը առանց կռիւ գրաւեցին Աֆգանիստանի հողի վրա Սիբե տեղը, որ Դադուրից դէպի արեւելք է գտնվում:

ԼՕՆԴՈՆ, 11/23 նոյեմբերի: Հայերեան անցքի մէջ եղած կռիւ ժամանակ վերաւոր վաճառների և սպանվածների թիւը հասնում է 300-ի: Ջամբուղից հեռագրում են. Ալեմուս ջեղի պահապան զորքերը թողին ամրոցը, 21 Թիւրանթիւնը, պաշար, և մօտ 50 վերաւորվածներ: Անգլիացիները շատ գերիներ առան, որոնց թուումն է ամրոցի հրամանատարը:

